

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Stamboliu Alexandru și de către avocatul acestuia Cojocaru Dorin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 04 martie 2020, în cauza penală în privința lui

Stamboliu Alexandru xxxx xxxx xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.04.2019 – 02.09.2019;

Instanța de apel: 25.09.2019 – 04.03.2020;

Instanța de recurs: 06.07.2020 – 02.12.2020.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 02 septembrie 2019, Stamboliu Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.art.27, 171 alin.(2) lit. b²) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare a fost respinsă, ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Stamboliu Alexandru la data de 02 martie 2019, aproximativ la ora 17.00, aflându-se la domiciliul său situat în xxxx xxxx împreună cu fiica concubinei sale xxxx xxxx, care conform art.133¹ Cod penal, sunt membri de familie, având scopul de a întreține un raport sexual forțat în formă normală cu Xxxx xxxx a început să o mângâie cu mâna la sânii, pe burtă și pe picioare, apoi a numit-o cu cuvinte necenzurate, a apucat-o cu mâna de gât și a dezbrăcat-o de halatul cu care era îmbrăcată Xxxx xxxx și în continuarea acțiunilor sale criminale a descheiat cureaua de la pantaloni și a dezbrăcat-o pe victimă de pantaloni, prin ce conform raportului de expertiză judiciară nr.201913P0049 din 04.03.2019 lui Xxxx xxxx i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de: în regiunea menținerea pe dreapta tumefiere și echimoză a țesuturilor moi, la nivelul

cartilajului tiroid echimoză, pe mucoasa buzei superioare hemoragie în centru excoriație, pe brațul stâng echimoză, pe coapsa stângă echimoze ce se califică ca leziuni corporale neînsemnate, însă deoarece Xxx xxx a opus rezistență fizică și a strigat, Stamboliu Alexandru nu și-a dus până la capăt acțiunile sale, fiind împiedicat de Moraru Maria.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia a declarat apel avocatul Balan Alexandru în numele inculpatului, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În motivarea apelului avocatul a invocat că probe prezentate de către partea acuzării nu dovedesc vinovăția inculpatului, nu au fost prezentate probe concludente care ar putea fi puse la baza sentinței de condamnare.

Declarațiile depuse de partea vătămată Xxx xxx urmează a fi apreciate critic, deoarece nu coroborează cu probele cercetate în ședința de judecată.

În continuare, apărarea a invocat că, instanța în pofida cerințelor art.101 Cod de procedură penală, n-a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, și ca urmare neîntemeiat a ajuns la concluzia vinovăției inculpatului Stamboliu Alexandru.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 04 martie 2020, apelul declarat a fost respins, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Stamboliu Alexandru de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.27, 171 alin.(2) lit. b²) Cod penal.

Verificând argumentele invocate în apelul declarat, instanța de apel a ajuns la concluzia că, acestea sunt nefondate fiind combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în cadrul procedurii de examinare a apelului.

Astfel, instanța de apel a reținut, că deși inculpatul Stamboliu Alexandru nu a recunoscut vina, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate a fost confirmată prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de apel prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Xxx xxx, declarațiile martorilor Moraru Maria, Coteț Ecaterina, precum și înscrisurile anexate la materialele dosarului: plângerea depusă de Xxx xxx (f.d.4, vol. I); extrasul din registrul de stat al populației în privința lui Xxx xxx (f.d.5, vol. I); procesul-verbal din 02.03.2019 de cercetare la fața locului cu planșă fotografică (f.d.6, vol. I); procesul-verbal de audiere a părții vătămate Xxx xxx din 02.03.2019 (f.d.14, vol. I); procesul-verbal de audiere a martorului Moraru Maria din 02.03.2019 (f.d.16, vol. I); procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei în privința lui Stamboliu Alexandru din 02.03.2019 (f.d.25, vol. I); raportul de expertiză judiciară din 04.03.2019 în privința lui Xxx xxx (f.d.33-34, vol. I); raportul de expertiză judiciară din 05.03.2019 în privința lui Stamboliu Alexandru (f.d.35-36, vol. I); certificatul privind componența familiei a lui

Stamboliu Alexandru din 18.03.2019, în care este indicat că concubina acestuia este Coteț Ecaterina, fiica concubinei - Xxxx xxxx, fiii concubinei – xxxx xxxx și xxxx, fiu comun – xxxx xxxx, fiica comună xxxx xxxx (f.d.38, vol. I); materialele caracterizate în privința lui Stamboliu Alexandru, din care se desprinde că acesta nu este angajat în câmpul muncii, locuiește în concubinaj, a fost atras anterior la răspundere contravențională și penală (f.d.39, 42-44, 52-53, vol. I).

Instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, a ajuns la concluzia, că solicitarea apărării privind achitarea inculpatului Stamboliu Alexandru, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, este neîntemeiată, deoarece prima instanță corect a constatat ca fiind dovedită pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.27, 171 alin.(2) lit. b²) Cod penal, or, la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția lui Stamboliu Alexandru în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a considerat ca fiind neîntemeiat argumentul apelantului potrivit căruia, prima instanță și-ar fi întemeiat sentința de condamnare doar pe declarațiile părții vătămate, care nu a furnizat instanței suficientă informație ce ar confirma vinovăția inculpatului. A conchis, că prima instanță și-a întemeiat soluția de condamnare a inculpatului Stamboliu Alexandru în baza cumulului de probe administrare în cauza penală care au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile lui Stamboliu Alexandru a elementelor infracțiunii incriminate.

În acest context instanța de apel a reținut ca plauzibilă concluzia primei instanțe potrivit căreia, din materialele cauzei penale se desprinde că acțiunile lui Stamboliu Alexandru au fost îndreptate anume spre săvârșirea tentativei de viol, așa cum, a încuiat ușile în casă, iar martorul Moraru Maria când a venit să vadă dacă este tot în regulă, ușile erau încuiate, și a intrat prin șopron. La fel, televizorul era pornit la volum maxim, ușa din camera părții vătămate tot era încuiată, Xxxx xxxx îi zicea să o lase în pace, dar el nu o asculta, i-a scos părții vătămate haine de pe aceasta, și singur s-a dezbrăcat de pantaloni, chiar s-a și urcat peste corpul ei, acțiune prin care nicidecum nu putea s-o ajute pe aceasta să vomite, și Xxxx xxxx a reușit să scape din mâinile lui abia când a fost ajutată de Moraru Maria, care a declarat că inculpatul o trăgea spre el pe Xxxx xxxx, dar ea în final a reușit s-o scoată în coridor. Ba mai mult, când au auzit că a intrat cineva în casă, inculpatul i-a cerut părții vătămate să tacă, deci acesta a avut intenția de a ascunde acțiunile sale. Astfel, corect prima instanță a stabilit că Stamboliu Alexandru își dădea seama de caracterul prejudiciabil a acțiunilor sale, a prevăzut urmările și dorea survenirea acestora ori realizarea acestor intenții a avut loc prin dezbrăcarea părții vătămate, atingerea corpului părții vătămate, atingerea sânilor acesteia, dezbrăcarea pantalonilor.

Astfel, instanța de apel a susținut concluziile primei instanțe, care a stabilit că, reieșind din circumstanțele faptei, din declarațiile martorului, a părții vătămate, rapoartele de expertiză, acțiunile inculpatului corect au fost încadrate juridic de către organul de urmărire penală în baza art.art.27, 171 alin.(2) lit. b²) Cod penal, deoarece din probatoriu administrat și

verificat în cadrul ședințelor de judecată s-a stabilit cu certitudine că partea vătămată opunea rezistență inculpatului, aceasta era lipsită de putința de a se apăra, care a reușit să scape din mâinile acestuia cu ajutorul martorului Moraru Maria, iar, inculpatul își dădea seama de situația dificilă a părții vătămate și a folosit prilejul de a săvârși acțiunile îndreptate anume spre comiterea infracțiunii prevăzute de tentativă de viol.

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art.art.7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, considerând că reeducarea lui Stamboliu Alexandru este posibilă doar prin izolarea de libertate.

5. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, au declarat recursuri ordinare, inculpatul Stamboliu Alexandru și avocatul acestuia, Cojocarul Dorin.

5.1. *Inculpatul Stamboliu Alexandru*, fără a indica careva temeieri de declarare a recursului din cele conținute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că nu a comis fapta imputată.

În motivarea cernitelor sale a invocat că, instanțele inferioare nu au elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și nu au dat o apreciere corectă probelor, care ar demonstra vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii imputate.

5.2. *Avocatul Cojocarul Dorin în numele inculpatului*, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Stamboliu Alexandru să fie achitat, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În motivarea recursului declarat avocatul susține că, instanțele inferioare nu au elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și nu au dat o apreciere corectă probelor, acestea fiind bazate doar pe presupuneri, atât la etapa urmăririi penale cât și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond și apel nu au fost acumulate probe pertinente și directe care ar demonstra vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate.

Apărarea subliniază, că instanța de apel a menținut soluția de condamnare adoptată de către prima instanță în privința inculpatului, fără o apreciere corespunzătoare în parte a probelor administrate la caz și fără oferirea răspunsurilor asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța de apel nu a judecat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând în cele din urmă o soluție insuficient motivată în raport cu argumentele apelantului și circumstanțele cauzei.

Susține apărarea că, vinovăția lui Stamboliu Alexandru nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului.

De asemenea, orice probă acumulată în cadrul urmăririi penale urmează să fie cercetată în fața instanței de judecată, în virtutea principiului unui proces echitabil și anume contradictorialitatea procesului. În cazul de față mărturiile lui Stamboliu Alexandru, sunt importante pentru cercetarea tuturor aspectelor cauzei, or o hotărâre de condamnare nu se poate întemeia doar pe declarațiile părții vătămate.

6. Asupra recursurilor declarate a prezentat referință procurorul care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale, deoarece instanțele de fond just au constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și corect au încadrat acțiunile făptuitorului. La fel, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul cererilor de recurs declarate în speță, Colegiul penal atestă că inculpatul deși nu a indicat nici unul din temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, exprimând convingerea că, instanța de apel greșit a ajuns la concluzia în ce privește condamnarea sa în baza art.27, 171 alin.(2) lit. b²) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, Colegiul penal atestă că respectiva poziție se subscrie temeiului prevăzut de pct. 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, iar partea apărării invocă drept temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția inculpatului Stamboliu Alexandru în comiterea infracțiunii incriminate, însă Colegiul penal consideră că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursurilor declarate, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocate de recurenți.

Având în vedere examinarea recursurilor prin prisma temeiului de casare menționat, Colegiul penal amintește, că potrivit art.113 alin.(1) Cod penal se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La caz, potrivit sentinței primei instanțe, Stamboliu Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.art.27, 171 alin.(2) lit. b²) Cod penal, tentativă de viol, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei săvârșit asupra unui membru de familie dar care nu a fost dus până la capăt din cauze independente de voința făptuitorului, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis, că prima instanță corect a stabilit situația de fapt și a încadrat acțiunile reținute în privința inculpatului Stamboliu Alexandru în baza art.art.27, 171 alin.(2) lit. b²) Cod penal, or, prima instanță a dat o apreciere corectă probatoriului administrat în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității în coroborare cu declarațiile date în ședința de judecată.

Colegiul penal constată că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de partea apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Potrivit prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal consideră, că argumentele aduse de recurenți în susținerea solicitărilor sale, au constituit obiect de examinare în instanța de apel, și asupra acestora instanța s-a expus în mod întemeiat, dând apreciere probelor în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la o concluzie corectă privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Cu referire la argumentele apărării prin care se invocă nevinovăția inculpatului, Colegiul penal reține ca fiind întemeiate constatările instanței de apel cu referire la faptul că, din materialele cauzei penale se desprinde că, acțiunile lui Stamboliu Alexandru au fost îndreptate anume spre săvârșirea tentativei de viol, așa cum, a încuiat ușile în casă, iar martorul Moraru Maria când a venit să vadă dacă este tot în regulă, ușile erau încuiate, și a intrat prin șopron. La fel, televizorul era pornit la volum maxim, ușa din camera părții vătămate tot era încuiată, Xxxx xxxx îi zicea să o lase în pace, dar el nu o asculta, i-a scos părții vătămate haine de pe aceasta, și singur s-a dezbrăcat de pantaloni, chiar s-a și urcat peste corpul ei, acțiune prin care nicidecum nu putea s-o ajute pe aceasta să vomite, și Xxxx xxxx a reușit să scape din mâinile lui abia când a fost ajutată de Moraru Maria, care a declarat că inculpatul o trăgea spre el pe Xxxx xxxx, dar ea în final a reușit s-o scoată în coridor. Ba mai mult, când au auzit că a intrat cineva în casă, inculpatul i-a cerut părții vătămate să tacă, deci acesta a avut intenția de a ascunde acțiunile sale. Astfel, corect prima instanță a stabilit că, Stamboliu Alexandru își dădea seama de caracterul prejudiciabil a acțiunilor sale, a prevăzut urmările și dorea survenirea acestora ori realizarea acestor intenții a avut loc prin dezbrăcarea părții vătămate, atingerea corpului părții vătămate, atingerea sânilor acesteia, dezbrăcarea pantalonilor.

În ce privește argumentul părții apărării cu privire la faptul că instanțele de fond și-au întemeiat soluția de condamnare doar pe declarațiile părții vătămate, care nu a furnizat instanței suficientă informație ce ar confirma vinovăția lui Stamboliu Alexandru, Colegiul penal îl respinge ca fiind neîntemeiat, întrucât instanța de apel corect a făcut referire la concluzia primei instanțe, care și-a întemeiat soluția de condamnare a inculpatului Stamboliu Alexandru în baza cumulului de probe administrare în cauza penală care au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile lui Stamboliu Alexandru a elementelor infracțiunii incriminate.

Colegiul penal consideră că, nu pot fi reținute argumentele recurenților cu privire la necesitatea achitării inculpatului, deoarece la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile art.art.414-419 Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În același context, Colegiul penal consideră necesar de a menționa că, potrivit prevederilor art.art.27, 414 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în modul propus de către recurenți, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Instanța de recurs mai notează și faptul, că argumentele apărării cu privire la necesitatea achitării inculpatului, au constituit deja obiect de examinare la judecarea cauzei în ordine de apel, în privința cărora instanța s-a expus motivat și amplu argumentat, soluție care este descrisă la pct. 4.1. a acestei decizii și pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, considerând că reiterarea acesteia nu este necesară, or, în cazul în care instanțele de fond și au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*Helle împotriva Finlandei, hotărârea din 19 decembrie 1997, § 60*).

În concluzie Colegiul penal atestă, că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art.art.414-419 Cod de procedură penală, iar temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursurilor ordinare declarate.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Stamboliu Alexandru și de către avocatul acestuia Cojocaru Dorin, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 04 martie 2020, în cauza penală în privința lui *Stamboliu Alexandru xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 decembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena